

Aleksandra Cofta-Broniewska, Józef Bednarczyk

Inowrocław, woj. bydgoskie.
Stanowisko 95

Informator Archeologiczny : badania 13, 125-126

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z nich zawierał pochówek szkieletowy z fazy B2/C1 i był nakryty kolistym brukiem o średnicy 4 m otoczonym nieco oddalonym wieńcem kamieni o średnicy 800 m. Drugi z nich zawierał dwa pochówki szkieletowe z fazy B2; trzeci pochówek szkieletowy bez wyposażenia nakryty brukiem z dwoma koncentrycznymi wieńcami o średnicy 3, 60 i 7, 60 m i był otoczony rowem o średnicy 10, 60 m.

Prace będą kontynuowane.

JANKOWO, gm. Pakość
woj. bydgoskie
Stanowisko 4

patrz
neolit

KRUPICE
woj. białostockie
Stanowisko I A

patrz
okres lateński

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 95

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza
w Poznaniu
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził doc. dr hab. Aleksandra Cofta-Broniewska /autor sprawozdania mgr Józef Bednarczyk/. Finansował Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Obozowiska i cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych, osada kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej.

Celem tegorocznej akcji badań było poznanie wschodniej partii centrum osady kultury przeworskiej, obejmującej strefę szczególnej koncentracji materiału źródłowego na kulminacji kępy terasy nadzalewowej.

¹ Zbadano powierzchnię 1 870 m², rejestrując ponad 1 250 obiektów reprezentujących trzy jednostki kulturowe:

1. kultura pucharów lejkowatych - ponad 30 obiektów: odcinków rowów i dołków posłupowych, jam i pochówków będących pozostałościami co najmniej dwu obowzowisk z faz II-III i IV;
2. kultura łużycka - około 400 obiektów: jam i dołków posłupowych, o ubogiej treści kulturowej, tworzących kilka, niewspółczesnych czasowo /V okres epoki brązu - wczesny i środkowy [?] okres lateński/, typowych dla tej jednostki kulturowej, układów przestrzennych, trudnych do przyporządkowania konkretnej formie zasiedlenia.
3. kultura przeworska - ponad 700 obiektów z trzech faz osadniczych /późny okres lateński - późny okres rzymski/ zróżnicowanych funkcjo-

nalnie na: budynki mieszkalne /12/, paleniska /11/, piece /1/, studnię /1/, obiekty gospodarczo-produkcyjne, o nie zawsze jednoznacznie określonym przeznaczeniu /80/, sanktuarium /budowla słupowa, układ pochówków zwierzęcych, skupiska naczyń glinianych/, stodołę - spichlerz /naziemna konstrukcja słupowa w kształcie prostokąta o wymiarach ok. 10 x 7 m/.

W dwu budynkach mieszkalnych wystąpiły pozostałości warsztatów tkackich /jeden in situ/, w dwu dalszych ślady produkcji hutniczo-kowal-
skiej /żużel, narzędzia, półwytwory i gotowe wyroby żelazne/.

W materiale na szczególną uwagę zasługuje obecność dużej ilości ceramiki /20-30 %/ wykonanej przy użyciu koła, w tym także naczyń za-
sobowych tzw. Krausengefässe, duża próbka zwęglonych ziaren zboża /kilkanaście kg/ oraz liczne importy /monety, zapinki srebrne, fragmenty naczyń szklanych i terra sigillata, grudki bursztynu/.

KAMIENCZYK, gm. Wyszków
woj. ostrołęckie

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Teresa Dąbrowska przy
udziale dr T. Liany i mgr mgr Anny Urbańskiej
i Mariana Kaczyńskiego. Szósty sezon badań.
Cmentarzysko kultury przeworskiej z późnego
okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu
rzymskiego.

Badaniami objęto północno-zachodnią i północną część cmentarzy-
ska, gdzie osiągnięto granice obiektu. Przekopano 14, 25 ara odsłaniając
79 grobów ciepłopalnych /jamowych i popielnicowych/. Przeważały pochów-
ki z późnego okresu przedrzymskiego i podokresu B₂.

W grobach z okresu przedrzymskiego znajdowano fibule odmiany
K i H oraz towarzyszące im nieliczne zapinki o konstrukcji środkowolateń-
skiej. Stosunkowo rzadsze były zespoły z fibulami odmiany M-N. Do in-
teresujących znalezisk z tego okresu należą żelazne okucia rogów do picia.

Wśród znalezisk z podokresu B₁ odnotować należy dwie fibule brą-
zowe typu A. 236. Z zespołów podokresu B₂ pochodzą fibule oczkowate
serii pruskiej, trąbkowate odmiany 2, fibule typu A. 110 i 148 oraz pochod-
ne od silnie profilowanych. W inwentarzach zespołów kobiecych znaleziono
brązowe bransolety sztabkowate i brązową klamerkę esowatą.

Ogółem na cmentarzysku odkryto 396 grobów; najstarsze pochodzą
z fazy II /względnie końca fazy I/ późnego okresu przedrzymskiego, naj-
młodsze z końca podokresu B₂ wczesnego okresu rzymskiego. Po przeko-
paniu około 50 arów cmentarzysko zostało całkowicie zbadane. Odkryto
także nieliczne materiały neolityczne, z wczesnej epoki brązu oraz nowo-
żytnie.

Prace zostały zakończone.